

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

De berg Sion

Maar op de berg Sions zal ontkoming zijn...
Obadja: 17a

Obadja profeteert in zijn korte boek, dat maar uit één hoofdstuk bestaat, tegen de nakomelingen van Ezau, de Edomieten.

Van zichzelf, van zijn levensgeschiedenis vermeldt Obadja ons niets. Hij wenst niet meer te zijn dan een instrument in de hand van zijn God. Het is hem alleen te doen om de eer van God en Zijn volk. En die eer van God en die eer van Israël was gekrenkt door Edom, de afstammelingen van Ezau, de broer van Jacob. En nu had van de Edomieten toch verwacht mogen worden dat zij als broedervolk de zaak van Israël hadden gesteund. Maar het tegendeel was het geval. Met leedvermaak hadden zij de val van Israël aangezien. Toen Jeruzalem werd ingenomen en geplunderd door Nebukadnezar en de inwoners moesten vluchten, toen waren de Edomieten uit de nauwe bergpassen van hun land opgedoken, en zij hadden die berooide vluchtelingen gevangen en afgemaakt. En zo'n zonde, begaan tegen Gods uitverkoren volk, kon niet ongewroken blijven. En nu kondigt Obadja Gods oordeel aan over Edom. Aan het begin van zijn profetie stelt hij het zo voor, dat hij een gerucht, een boodschap van de Heere heeft beluisterd, waarin Hij de volken oproept om Edom te straffen. De adelaar moge dan zijn nest bouwen hoog op de bergen en menen daar veilig te zijn, straks wordt hij toch getroffen door het goed-gericht schot van de jager, zodat hij dodelijk verwond neerstort in de afgrond. Welnu, zo zal het ook gaan met de trotse Edomieten, die zich in hun woonplaatsen in het gebergte zo veilig voelen. Maar Gods wrekende hand zal hen uit

hun hoogten neerwerpen en niets en niemand van hen zal gespaard blijven. De zondvloed van Gods toorn zal ze allen doen omkomen. Maar tegenover die afgrond, waarin wij Edom zien neerstorten, lezen wij van een heerlijke tegenstelling. Wanneer een land overstroomd wordt door water, dan bieden de bergen een veilige plaats om naar uit te wijken. En als nu de profeet Gods toorn als een vernietigende stroom over Edom ziet komen, dan ontdekt hij daarnaast voor het geplaagde Israël een heerlijke toevlucht. Hij ziet hoe het verwoeste Jeruzalem weer uit het stof zal herrijzen, en op die berg Sion wenkt het huis van Israël een veilige schuilplaats. En zo horen wij temidden van die donkere tonen van oordeel en ondergang ineens die blijde toon van verlossing: "maar op de berg Sion zal ontkoming zijn...."

Wat een troostwoord moet dat geweest zijn voor het verdrukte en bedrukte Israël. De naam van de berg Sion bevatte voor elke ware, recht-geaarde Israëliet een heerlijke klank.

De bergen van Bazan mochten dan hun kruinen fier verheffen, maar voor de psalmdichter zonken ze ver in het niet, vergeleken bij de berg Sion. Hoor maar: wat springt gij, bergen trots omhoog? Wat gilt g'u, in der volkren oog, bij Sions berg verheffen? God-Zelf heeft deze berg begeerd ter woning! Immers daar, op de berg Sion, was het huis des Heeren, de tempel, gebouwd. En in die tempel was de offerdienst; daar vloeide het offerbloed. En die offerdienst en dat offerbloed, het getuigde alles van Gods ontferming en genade in de beloofde Messias. Daar, op de berg Sion, in het heiligdom, daar wist het ware Israël zich veilig en geborgen in Gods nabijheid. Geen wonder toch, dat het hart

van het ware Israël telkens weer naar Sion werd heengetrokken. En hoe pijnlijk moet het voor de vromen van Israël zijn geweest toen ze het moesten aanzien dat die geliefde tempel werd verwoest en de berg Sion door Babel werd ontheiligd. Aan de rivieren van Babel, daar zaten zij, ook weenden zij, als zij gedachten aan Sion. Maar daarom ook: wat een blijde troost voor dat verslagen Israël toen hun werd beloofd, dat die berg Sion in de toekomst een plaats der ontkoming zou bieden, wanneer Edom werd verzwolgen in de zee van Gods oordeel. Als ze straks uit de ballingschap mochten terugkeren in Kanaän, dan wachtte hun daar in Sion een heerlijke rust in Gods nabijheid.

En toch: ook dat heiligdom op de berg Sion zou niet altijd stand houden, omdat Israël op die uiterlijke tempel zijn vertrouwen stelde, en bovenal, omdat het de Christus, op Wien toch heel die dienst der offeranden zag, verwierp. Wij lezen de tekst dan ook in Nieuw-Testamentisch licht. Op de berg Sion zal ontkoming zijn. En wij denken aan die andere heuvel, de kruisheuvel Golgotha, waar Christus de dood inging voor een schuldig volk. Hij is het Wezen van de berg Sion. Hij is als het grote Offerlam tot zonde gemaakt, als een Gevloekte behandeld. Het oordeel Gods is in al zijn verschrikking op Hem gekomen, opdat zondaren, die dat oordeel verdiend hebben en die zich dat oordeel waardig leren keuren door een heilige, rechtvaardige God vrijgesproken zouden worden van schuld en straf en recht zouden ontvangen op het eeuwige leven. Op de berg Sion zal ontkoming zijn! De macht van de dood, die elke zondaar zou moeten wegvagen, is gebroken door de opstanding van Christus op de Paasmorgen. En de schrik van Gods oordeel is door Hem afgewend waar Hij de vloek droeg en wegdroeg op het kruis. Heerlijke berg Sion! Gezegend Golgotha! De hitte

van Gods gramschap is tenvolle geblust. Ze is uitgewoed op Christus, zodat God nu niets meer te eisen heeft van een ieder, die door het geloof rust in het werk, schuilt achter het bloed van het grote Offerlam. Staan ook onze voeten reeds in het geloof op die berg gegrond?

Volgende keer verder D.V.

Ds. M. Vlietstra

Van de administratie

We ontvingen in de afgelopen weken opgaven van 4 nieuwe abonnees en aan giften f 727,-. Voor beiden weer onze hartelijke dank en als u soms onder uw familie of kennissen een niet-abonnee tegenkomt probeer hem of haar abonnee op ons blad te maken. We schrijven, zoals u wel weet, graag nieuwe abonnees in, maar het grootste zou zijn als het lezen van ons blad voor

ons allen tot zegen mocht zijn.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn. Telefoon: 0172-474202. Postbank: 704350.

Van de redactie

Inhoud.

Drs. G.J. van Capellen vervolgt zijn artikelenserie over het boek van John Brown "Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven." U treft een vijfde artikel aan over de Nieuwe Bijbelvertaling. Een samenvatting van een gedeelte van de toespraken op de gehouden ontmoetingsdag te Sliedrecht is opgenomen.

Meerkerk.

Woensdag 21 april j.l. werd kand. B.L.C. Aarnoudse bevestigd als herder

en leraar van de gemeente van Meerkerk. We willen ook langs deze weg van harte Gods zegen toewensen. We hopen op de bevestiging ne intrede in het volgende nummer van ons blad terug te komen.

Gedenkboek Barendrecht 100 jaar Chr. Geref. Kerk.

Onlangs kwam een nieuw gedenkboek uit van de Chr. Geref. Kerk te Barendrecht, samengesteld door oud. H.T. de Jong. Naast hoofdzakelijk een beschrijving van de geschiedenis van de laatste tien jaren van de gemeente zijn er tien preken opgenomen van predikanten die in Barendrecht gediend hebben alsook twee preken van ondergetekende en een preek van ds. H.C. van der Ent. Het keurig uitgevoerde boek kost f. 30,-. We willen dit boek alvast aankondigen. Een bespreking zal D.V. later volgen.

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk.

Versijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 0180-613069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 0172-474202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

De nood der Kerk

De nood der kerk is de nood der prediking. Deze stelling is nog steeds bijzonder actueel. Daarom is bezinning op de prediking opnieuw nodig. Waar je komt, hetzij in de scholen, hetzij in zending en evangelisatie, hetzij in de verschillende reformatische kerken, overal hoor je vandaag hoe de invloed merkbaar is van de evangelische gedachtegang. Ambtsdragers merken op de huisbezoeken dat deze beïnvloeding ook in de gezinnen openbaar komt. We zullen ons kritisch moeten afvragen wat ons dit te zeggen heeft. Wat kunnen we hieruit leren? Is hierin ook niet iets merkbaar van de onbetaalde rekening van de kerk? Duidelijk moeten we anderzijds ook signaleren dat veel te verklaren is uit het onbehagen met de prediking van vrije genade. Veel komt voort uit onkunde met de gereformeerde belijdenis. Als er geen binding meer is met de gereformeerde belijdenisgeschriften zal dat ook in de gemeente vroeg of laat veel spanningen teweegbrengen. Heel opmerkelijk was het dat iemand, vanuit de evangelische kringen afkomstig, zich opgaf als abonnee voor Bewaar het Pand. Langzamerhand, zo vertelde die persoon, waren de ogen opengegaan voor een gemis in de prediking, zoals die daar gehoord werd. Wat was dat gemis? De prediking van Wet en Evangelie. Er was wel de prediking van het Evangelie, maar de prediking van de Wet werd gemist. In de artike-

len van Bewaar het Pand alsmede de prediking, die in die kring werd gebracht, werden beide elementen wel gevonden. Een evenwichtige prediking van Wet en Evangelie en het wijzen op het onlosmakelijk verband tussen Wet en Evangelie is meer dan ooit nodig.

Pasen en Prediking

Het is goed om ons uitgangspunt te nemen vanuit de woorden: *alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden en van de doden opstaan ten derde dage; en in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.* Luk. 24: 46b en 47.

Als de Heere Jezus na Zijn opstanding verschijnt aan Zijn discipelen, als Hij opeens in hun midden is, lezen we: *"en zij verschrift en zeer bevreesd geworden zijnde, meenden dat zij een geest zagen"*

Christus gaat hen dan overtuigen dat Hij leeft en waarlijk opgestaan is. Hij toont hen Zijn handen en Zijn voeten. Voor hun ogen eet Hij een stukje gebakken vis op. Zo konden ze het met eigen ogen zien en overtuigd worden. Maar... dan is ook zo nodig het ware Schriftonderwijs. Alles moest zo geschieden. Het staat duidelijk beschreven. Zo heeft de Heilige Geest de bijbelschrijvers geïnspireerd. Zo was het door en ook namens de Heere in het Oude Verbond geprofeteerd. Het is

geen samenloop van omstandigheden, maar zo was het alles van hemelswege bepaald. Vanuit het soeverein welbehagen Gods. Hij werkt alle dingen naar de Raad van Zijn wil. Zo had de Heere het bepaald in Zijn raadsplan. Zo alleen kon er, zonder dat één van Gods deugden geschonden zou worden, weer gemeenschap komen tussen God en een mens. Anders zou dat nooit meer mogelijk zijn. De mens is van nature blind voor de betekenis en de realiteit van zonde en schuld. Hij is blind voor het recht van God. Hij heeft Zijn Woord en Wet versmaad en geschonden. De mens, die er altijd op uit is om zichzelf te verontschuldigen, moet hierdoor juist gaan zien hoe zijn hart één vuile bron van wanbedrijven is. Zo moet ook verstaan worden hoe noodzakelijk de Persoon van de Borg en Middelaar is. Christus moest met Zijn gerechtigheid en heiligheid betalen voor een schuldig volk. Zo moet er ook nu nog in het hart en leven van zondaren plaats gemaakt worden voor het Borgwerk. Wat mag het ook vandaag wel het gebed zijn om opening van verstand te ontvangen. Nu Christus opgestaan is van de doden ten derde dage, nu volgt daarop de prediking. Prediking is de volgende schakel in de keten: lijden, Goede Vrijdag en Pasen. Omdat het Pasen is geweest is nu ook de prediking mogelijk en noodzakelijk.

Geheim van de prediking

De prediking van Gods Woord is geen liefhebberij van de kerk of kerkelijke mensen. De prediking van Gods Woord vloeit niet voort uit menselijke overwegingen of prestaties. De prediking vloeit enkel en alleen voort uit Gods raadsplan. Alzo moest de Christus lijden...en in Zijn Naam gepredikt worden. Alleen omdat Christus heerste over dood en graf. Pasen predikt ons van onze zonde en schuld. Dat er graven zijn is een gevolg van onze diepe val. Waren er geen zonden, dan waren er geen wonden dan..... waren er ook geen graven! Pasen predikt ons anderzijds ook de macht van Christus, Die in het graf moest nederdalen, maar ten derde dag opstond. Die heerste over het graf en de dood. Nu mag in de naam van Hem, Die de Overwinnaar is gepredikt worden. De prediking geschiedt in de Naam des Heeren. Namens de Heere klinkt het Woord van de kansel. Als dat wat meer gezien zou worden, dan zouden mensen minder "preekafnemers" worden. Hoe vaak wordt niet gezegd "we

gaan de dominee eens beluisteren"? Of: "je moet die dominee ook eens beluisteren want hij schijnt een goede spreker te zijn." Op deze manier zou de prediking een zaak van de dominee worden, de waarachtige prediking is echter een zaak van de Heere. In Zijn Naam moet er gepredikt worden. De Naam van Christus is de grond voor en het steunpunt van de prediking. Dat vereist geen beoordelende, geen kritische instelling, maar een horende, een buigende instelling. Want wie zo de prediking in de Naam des Heeren verwerpt, die verwerpt Hem. In Wiens Naam er gepredikt werd.

En nu de prediker

Ook naar de prediker toe hebben Christus' woorden ons veel te zeggen. "En in Zijn Naam gepredikt worden...." roept dan ook de prediker op zich te bezinnen. Weet hij zich geroepen dit Woord te prediken? Het woord in de oorspronkelijke taal voor prediken gebruikt, wijst op het werk van een heraut. Zo'n heraut had in Griekenland de taak om de besluiten van de koning af te kondigen, om het woord van de koning te spreken. Zo'n heraut moest dus heel getrouw zijn in het doorgeven van de koninklijke boodschap. Hij moest met krachtige stem het woord van zijn opdrachtgever spreken. De ideale heraut is de man, die zijn eigen persoon zo weet uit te schakelen, dat hij alleen de boodschap doorgeeft. Zo is het ook met de prediker van het Woord des groten

Konings! Heeft hij zichzelf als heraut gepresenteerd of heeft de Koning hem in Zijn dienst geroepen? Hij mag niet zichzelf brengen. Hij mag geen eigen stokpaardjes berijden, geen eigen ervaringen brengen. Hij dient de volle raad van God te verkondigen, Hij mag niet luisteren naar wat de mens graag hoort. Hij mag de scherpe kantjes van het Woord niet afslijpen, hij mag niet brengen wat "in" is, maar hij moet het Woord brengen en in Zijn Naam prediken. Hij moet dat doorgeven, hij moet luisteren naar en zo doorgeven het "alzo zegt de HEERE Heere".

Al wisselen de tijden, al wordt allereerst om aanpassing gevraagd, maar op dit punt zal er nooit van aanpassing sprake mogen zijn. Zo moeten ook heden ten dage de predikers als herauten het Woord des Heeren verkondigen. Zo predikten de profeten in het Oude Testament. Zij kondigden het gericht aan. Ook mochten zij in Gods Naam soms prediken dat de Heere het gericht had weggenomen. Zo predikte de grote Profeet en Leraar, de Heere Jezus Christus, in Matth. 4:17 "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. En zo is alles vervuld opdat nu ook in Zijn Naam gepredikt zal worden.

Dordrecht
ds. A. van de Weerd.

(Een volgende keer hopen we D.V. het tweede gedeelte van de toespraak op de ontmoetingsdag van 10 april samen te vatten)

John Brown - "Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven" (12)

In het vorige artikel gaven we aan dat John Brown bijbelse lijnen trekt over het onderwerp de heiligmaking (met name over de nieuwe mens). We willen in dit artikel de draad weer oppakken. De ware gelovigen dienen het geloof in Christus te oefenen, als het Hoofd des lichaams. De gelovigen moeten opgroeien in Hem, zijnde één rank in Hem. Zo alleen kunnen en zullen ze vruchten dragen. "Nu zegt ons Christus zelf, dat de ranken geen vrucht kunnen voortbrengen, tenzij zij in de wijnstok blijven, en dat Zijn discipelen evenmin vrucht kunnen dragen, tenzij zij in Hem blijven, Joh. 15. Derhalve, gelijk de ziel door het geloof, als een rank, met Christus als de Wijnstok verenigd is, en gelijk zij door het geloof in Hem blijft, zo is het door

het geloof, dat zij vrucht moet voortbrengen, en dit geloof moet Christus aangrijpen als de Wijnstok, en Wortel of Fontein, waaruit sap, leven en sterkte vloeit, zo moet dan het geloof op Christus zien als de Fontein, waaruit wij voorzien worden, als het Hoofd, waaruit al de invloeden van kracht en beweging voortkomen. Christus heeft kracht en leven genoeg te geven; want de volheid woont in Hem lichamelijk". O, geliefden Christus is gewillig genoeg om van Zijn volheid mee te delen en te schenken. Laten we toch niet twijfelen aan de bereidwilligheid van Christus. Hij wil Zijn volk vruchtbaar maken. Daarom moeten de gelovigen zich wachten om de Heilige Geest te bedroeven en om de gewilligheid van Christus in twijfel te trekken.

Werp geen hinderpalen op! Ruim alle beletselen op, opdat de gemeenschap met Christus mag en kan opbloeien. Alles wat de toorn van de Heere oproept, moeten we nalaten en vermijden. Wees dan ook waakzaam en ernstig in uw levenswandel. Leer geduldig wachten op Gods genade. En pleit daarbij op Zijn beloften. "Dit is de mond wijd open te doen, opdat Hij dien vervulle (...) en te wachten als een bedelaar aan des Konings poort, totdat Hij de aalmoezen uitreikt". Tot versterking van hun hoop en geloof moeten de gelovigen Christus aangrijpen in Zijn lijden en sterven. Want door Zijn lijden en sterven ontvangen ze kracht en leven. De gelovigen dienen ook het geloof te oefenen op de beloften van het Nieuwe Verbond. Als zij dat mogen doen, zullen ze in Gods wegen wandelen en zullen de wetten Gods in hun harten geschreven worden. John Brown verwijst dan naar Hebr. 8:10 en dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn" (Hebr. 8:10). En Jeremia 31:33 luidt als volgt: "Maar dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël maken zal, spreekt de HEERE; Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn". Het is alleen door het geloof, dat deze beloften moeten aangenomen worden. De vrees voor u en mij is, of wij een levend geloof hebben en wij de Heere Jezus nodig hebben. Begeren wij in Zijn wegen te wandelen en Zijn rechten te onderhouden? Als dat zo is, moeten we ook leren zien op Christus in Zijn opstanding. Dat deed Paulus, toen hij uitriep: "Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood, gelijkvormig wordende" (Fil. 3:10). Brown zegt het zó: "Nog moeten de gelovigen verder op Christus zien in Zijn opstanding, als een openbaar Persoon, en also zien op zichzelf en rekenen zichzelf, als met en in Hem opstaande, inderdaad, of in kracht, en nemen de opstanding van Christus als een zeker pand en bewijs van hun heiligmaking; want zo spreekt de apostel in Romeinen 6:11 en 13. Wij zijn (zegt hij) met Hem begraven door de doop in de dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwig-

heid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; also ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onze Heere. En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid". Het recht leggen van deze grond zal uitnemend voordeel geven aan hem, die naar de heiligheid staat. Gelovigen zijn immers met Christus vergroeid, zodat hun dood de Zijne, nee Zijn dood de hunne is. En dat niet alleen. Ze zijn ook met de uit de doden opgestane Christus verenigd. Vergroeid met Hem in Zijn dood. Maar dan ook vergroeid met Hem in Zijn opstanding. De gelovigen strijden tegen de zonde op het terrein van de overwinning. Christus heeft immers overwonnen en zij met Hem! Dat alleen kan hen kracht en vertrouwen geven dat het werk der heiligmaking voorspoedig zal zijn. Nee, niet in eigen kracht. Alleen in de kracht van de Heere Jezus die opstond uit het zondegraf en die leeft tot in alle eeuwigheid. De gelovige, aldus Brown, mag zichzelf nu aanzien, als tezamen levend gemaakt met Christus (Ef. 2:5).

Het geloof mag en moet ook zien op Christus, als op een Voorbidder bij de Vader. In dit verband verwijst Brown naar Joh. 17:17 waar staat: "Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid". U weet dat Johannes 17 handelt over het Hogepriesterlijk gebed van de Heere Jezus. De Heere Jezus bidt er tot Zijn Vader. Hij bidt voor Zijn volk!

Wel kind des Heeren, zie op deze Voorbidder. En let op Zijn spreken. Geef acht op het geopenbaarde Woord van God, want dat Woord is in Zijn wezen waarheid, openbaring van de God der waarheid. Door deze waarheid worden de gelovigen geheiligd en afgescheiden van de wereld. Zo worden ze tevens bekwaamd tot het vervullen van hun roeping in deze wereld. Wat een troost bevat de voorbede van Christus. Ja ook dit woord: "Heilig ze in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid". Zijn gebed wordt immers altijd verhoord!

Kom gelovigen zie op Hem als dé Voorbidder. Vraag of de Heilige Geest u daartoe leidt!

We eindigen met een lofzang op de Koning!

Hij heeft, o God, van U begeerd

Het onvergank'lijk leven;

Gij hebt het hem gegeven

Zo zijn de dagen hem vermeerderd;

Zo leeft de Vorst altoos;

Zo leeft hij eindeloos

(Psalm 21:4)

Ds. G.J. Capellen

De nieuwe bijbelvertaling (5)

Al onderzoekend, lezend en vergelijkend komen we al meer tot de conclusie dat er een aanmerkelijk groot verschil is tussen de Statenvertaling en de Nieuwe Bijbelvertaling waar men een begin mee heeft gemaakt. We schreven de vorige keer over woorden die in vergelijking met de Statenvertaling in de Nieuwe Bijbelvertaling moeilijker zijn. Ook zijn er woorden verzwakt weergegeven en we treffen woorden aan met een andere betekenis. In dit artikel willen wij ons vergelijkend onderzoek van het boek der Handelingen vervolgen.

Leerling in plaats van discipel.

Vanaf de prilste kleuterjaren is iedereen vertrouwd en wordt nog iedereen vertrouwd gemaakt met het woord "discipelen". Dit behoeft echt niet gewijzigd te worden omdat dit woord

dusdanig verouderd zou zijn dat het niet meer begrepen zou kunnen worden door jongeren en ouderen. Het woord "discipelen" is onder ons de gangbare benaming om de verhouding aan te duiden tussen Christus en Zijn leerjongeren. Ook in het woordenboek van Van Dale wordt dit vermeld. Bij het woord "discipel" staat: Leerling, met name in toepassing op de jongeren van Christus (bij protestanten). In Hand. 1: 15 lezen we in de Statenvertaling: "En in dezelfde dagen stond Petrus op in het midden der discipelen, en sprak (er was nu een schare bijeen van omtrent honderd en twintig personen)". In de NBV lezen: "Op een van die dagen stond Petrus op te midden van de leerlingen- er was een groep van ongeveer honderdtwintig mensen bijeen." Een voorbeeld van een tekst waar discipelen is vervangen door

leerlingen. Waar denkt u aan als u het woord leerlingen hoort gebruiken of leest? Als ik het woord leerlingen hoor of lees dan denk ik allereerst aan een gewone aardse school en niet aan de leerjongeren van Christus. De vervanging van discipelen door leerlingen is dan ook volstrekt niet nodig. Ook komt het voor dat het woord dat wij weergeven met discipelen niet in de Bijbeltekst voorkomt en wel in de vertaling wordt ingevoegd. Een voorbeeld hiervan is de tekst waar we nu aandacht voor vragen. In Hand. 4: 23 en 24 lezen we in de Statenvertaling: "En zij losgelaten zijnde, kwamen tot de hunnen, en verkondigden al wat de overpriesters en de ouderlingen tot hen gezegd hadden. En als dezen dat hoorden, hieven zij eendrachtiglijk hun stem op tot God en zeiden: Heere, Gij zijt de God, Die gemaakt hebt den hemel en de aarde en de zee en alle dingen die in dezelve zijn." In de NBV lezen we: "Nadat Petrus en Johannes waren vrijgelaten, gingen ze naar de leerlingen en vertelden wat de priesters en de volksoudsten hadden gezegd. Toen de leerlingen dat hoorden, riepen ze God eensgezind aan met de woorden: Heer God, u hebt de hemel en de aarde en de zee geschapen en alles wat daar leeft." Tot tweemaal toe is het woord "leerlingen" in de NBV ingevoegd. Over nauwgezet vertalen gesproken. Ook in Hand. 20: 11 en 12, om nog een voorbeeld te noemen, komt ditzelfde verschijnsel voor. We lezen in de Statenvertaling: "En als hij weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat gegeten had, en lang tot den dageraad toe met hen gesproken had, vertrok hij also. En zij brachten den knecht levend, en waren bovenmate vertroost." In de NBV lezen: "Hij ging weer naar boven, brak het brood en at. Daarna onderhield hij zich nog lange tijd met de leerlingen, tot het aanbreken van de ochtend. Toen vertrok hij. De leerlingen namen de jongeman, die weer tot leven was gekomen, met zich mee en voelden zich gesterkt door wat er was gebeurd." Ook hier is opnieuw "leerlingen" toegevoegd waar in de grondtekst, de oorspronkelijke Bijbeltekst, niets staat.

Namen en aanduidingen van de Heere God.

Er is veel te doen geweest over de weergave van de Godsamen. Wie de berichten dienaangaande volgt weet dat er nog geen definitieve beslissing is genomen. We willen u er iets van

doorgeven hoe het nu is geworden in de weergave van het boek der Handelingen in de NBV. Wanneer u nog even terugkijkt naar Hand. 4: 23 en 24 en de Statenvertaling naast de NBV legt ziet u dat "Heere" in de Statenvertaling wordt weergegeven met "Heer" in de NBV. We weten heel goed dat dit vanuit het grieks zuiver taalkundig verdedigd kan worden. Maar in het Nederlands is het al eeuwen goed en eerbiedig gebruik de Godsnaam met "Heere" weer te geven. God is onvergelyklijk groot en heerlijk. Hij is met geen mens te vergelijken. Wanneer dat al eeuwen op een bepaalde wijze in ons taalgebruik wordt aangegeven is het geen goede zaak daarvan af te wijken. Voor mijn gevoel is er een groot onderscheid tussen "de heer Molenaar" en "de Heere God". De eerbied en de hoogachting voor God wordt weggenomen wanneer we dit onderscheid niet maken. In de Statenvertaling worden betreffende voornaamwoorden die op de Heere God of de Heere Jezus betrekking hebben met een hoofdletter weergegeven. In de NBV is dat niet meer het geval. Uiteraard is het mij bekend dat deze weergave met hoofdletters niet teruggaat op de grondtekst. Maar waarom zouden wij een duidelijk onderscheid dat lange tijd gangbaar is geweest niet handhaven? Ook de benaming "Heilige Geest" in de Statenvertaling wordt consequent in de NBV weergegeven met "heilige Geest". Waarom wordt trouwens in Hand. 8: 10 als het gaat over Simon de tovenaar gesproken in de NBV over "de Grote Macht van God". Het is bepaald niet consequent hier hoofdletters in te voeren, terwijl men elders hoofdletters vervangt door kleine letters. In de NBV komen we ook de aanduiding "hij" tegen als het betrekking heeft op God of Jezus. Heel duidelijk komt dit naar voren in Hand. 13: 33 waar we lezen in de Statenvertaling: "Gelijk ook in den tweeden Psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd." In de

NBV lezen: "Mijn zoon ben jij, heden heb ik je het leven gegeven." Geen hoofdletters en "u" is vervangen door "jij". We begrijpen ook niet waarom de aanduiding "Christus" is vervangen door "Messias." Heeft dit iets te maken met het feit dat het Jodendom ook van de NBV gebruik moet kunnen maken? Zo staat in Hand. 8: 5 in de Statenvertaling: "En Filippus kwam af in de stad van Samaria, en predikte hun Christus." In de NBV lezen: "Filippus ging naar Samaria, de hoofdstad van de gelijknamige landstreek, en maakte daar bekend dat Jezus de messias is." De uitdrukking "Woord des Heeren" vinden we niet meer terug in de NBV. Het is blijkbaar zo onduidelijk dat er veranderingen aangebracht dienen te worden. Soms lezen we: "boodschap van de Heer", soms ook "heilsboodschap van de Heer". De Statenvertaling heeft in Hand. 11: 1 "De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods aangenomen hadden." De NBV heeft: "De apostelen en gemeenteleden in Judea hoorden dat ook de heidenen Gods heilsboodschap hadden aanvaard." Hand. 15: 4 heeft in de Statenvertaling: "En te Jeruzalem gekomen zijnde, werden zij ontvangen van de gemeente en de apostelen en de ouderlingen; en zij verkondigden wat grote dingen God met hen gedaan had." De NBV heeft: "Bij hun aankomst in Jeruzalem werden zij verwelkomd door de apostelen en de oudsten en door de rest van de gemeente. Ze brachten verslag uit van alles wat God door hen tot stand had gebracht." Een vrije weergave van de NBV van de tekst en "verkondigen" is "verslag uitbrengen" geworden. Wie eerlijk de Statenvertaling legt naast de NBV moet wel tot de slotsom komen dat er ernstige bezwaren zijn in te brengen tegen de wijze waarop de NBV de oorspronkelijke Bijbeltekst weergeeft.

Ds. A. van Heteren.

Voortgang ondanks achteruitgang

Samenvatting openingswoord ontmoetingsdag Sliedrecht 10 april 1999

En het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan. Jesaja 53:10 (laatste gedeelte)

Veel gaat achteruit. Dit geldt allereerst

de wereld. Wie let op de schrijnende omstandigheden waarin velen moeten leven en op de honderdduizenden vluchtelingen die van huis en haard verdreven zijn, zal dit moeten beamen. Het geldt ook Nederland. Het tweede paarse kabinet is aan het bewind. Al wat nog doet denken aan het christendom wordt weggedrukt. De wetgeving

verwijdert zich al meer van de normen van Gods Woord. Er is sprake van toenemende onveiligheid en groeiende misdaad. Verslaving neemt toe, vooral onder de jeugd. Er is ook achteruitgang op kerkelijk gebied. Het ledental van onze eigen kerken loopt terug. Vooral in de steden worden de gemeenten schrikbarend kleiner. Maar ook inhoudelijk is er sprake van achteruitgang. De wereldgelijkvormigheid neemt toe. Er is al minder kennis van Gods Woord doordat er minder onderzocht en gelezen wordt. Behoort u tot hen die klagen over de achteruitgang? Maar leeft u ondanks uw klacht gewoon voort? Dan is het een dode klacht. Leeft u voort alsof er nooit een eeuwigheid komt? We kunnen onze tijd vullen met het spreken over achteruitgang, terwijl ons hart er niet werkelijk onder zucht. Als Gods kind op de juiste plaats mag zijn wordt een levende klacht geslaakt. De bede wordt opgezonden: Uw Koninkrijk kome. Maar ondanks alle achteruitgang is er voortgang. De tekst spreekt ervan: Het welbehagen des HEEREN gaat voort. Dit wordt niet door mensen tot stand gebracht of door "Bewaar het Pand." Na Goede Vrijdag is de opstanding gevolgd. Op de Pinksterdag zien we de voortgang van het welbehagen des HEEREN. Uit Joden en heidenen worden er toegebracht. We zien het in de bekering van Saulus. De Heere heeft hem stilgezet en neergeworpen. De vraag werd geboren: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Werd bij u die vraag ook al geboren? Werd bij u de brug naar de wereld opgehaald? Werd de dienst des Heeren u een liefdedienst? Hebt u God leren kennen als de Heilige en Rechtvaardige, maar ook als de Lankmoedige? Mocht u het verwonderd en verootmoedigd uitroepen: Hoe is het mogelijk dat de Heere in mijn eertijds mij niet voor eeuwig heeft weggeworpen, want dat zou rechtvaardig geweest zijn? Wat is de dragen de en sparende lankmoedigheid van God toch oneindig groot jegens zondaren en zondaressen die veel kwaad deden en op zondige plaatsen kwamen. Als God gaat werken naar Zijn welbehagen is het: Tot hier toe en niet verder. In het vijandige romeinse rijk ging de Heere door met Zijn werk. De satan, de wereld en de zonde kunnen de volvoering van het welbehagen des HEEREN niet keren. De ten hemel gevaren levensvorst brengt door Woord en Geest toe naar het welbehagen Gods. Wie toegebracht is kan nooit meer verloren gaan.

De hoogste Profeet onderwijst Zijn Kerk. Als Hogepriester wijst de Levensvorst op het offer dat Hij heeft gebracht en het Bloed dat Hij heeft gestort. Hij bidt: "Vader, Ik wil, dat waar Ik ben ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt." Christus verlangt meer naar Zijn Kerk dan dat die Kerk naar Hem verlangt. Als Koning is Christus de Almachtige en de Alwetende. Als de Goede Herder beschermt en bewaart Hij Zijn Kerk. De band met Zijn volgelingen wordt nooit doorsneden. Simon heeft de wonderlijke trouw des Heeren wel heel bijzonder ondervonden. Het welbehagen des HEEREN zal voortgaan. In het woordje "zal" ligt opgesloten dat niets of niemand dit kan verhinderen. Het werd Gods gaat voort tot de laatste zal zijn

toegebracht. De Heere heeft lief met een eeuwige liefde. Gods kinderen staan geschreven in het boek des levens des Lams. De dure prijs van het dierbaar Bloed van Christus is voor hen betaald. De Heere wederbaart, doet delen in het ware zaligmakende geloof, leidt en leert totdat opname in heerlijkheid volgt. Ondanks alle achteruitgang is er hoop en verwachting. Want het werk Gods gaat voort, niemand kan dat tegenhouden. De zon en de maan staan er nog, dus de Heere gaat nog voort met het toebrengen van zondaren. Mag u uw vinger er weleens bijleggen en smeken om waarachtige bekering in onze boze, donkere dagen? Het welbehagen des HEEREN zal gelukkig voortgaan tot dat de laatste zal zijn toegebracht. *Ds. A. van Heteren*

Samenvatting van de openingstoespraak

van de middagbijeenkomst van de Bewaar het Panddag

Samenvatting van de openingstoespraak van Ds. E. Hakvoort van de middagbijeenkomst van de Bewaar het Panddag

Psalm 119:175a: "Laat mijn ziel leven en zij zal U loven"

Het gouden alfabeth onder de Psalmen heeft slechts één thema. Het bezingt de inhoud, de kracht en het nut van Gods Woord en wet. Het is alsof David niet alleen in Psalm 19 maar ook in Psalm 119 zegt: "De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel". Daarom smeekt hij er tienmaal om in een telkens terugkerend refrein: "Maak mij levend". En in onze tekst: "Laat mijn ziel leven". Zoals we spreken over de driefvoudige dood, zo smeekt David hier om het driefvoudige leven. Hij smeekt allereerst om het tijdelijke leven. Uit sommige gedeeltes blijkt immers, dat David in levensgevaar is. De vijand spant hem strikken en wil hem voorgoed het zwijgen opleggen. Daarom smeekt hij om verlenging van zijn leven. Want in het stille graf zingt niemand 's Heeren lof.

Maar David smeekt allereerst om het geestelijke leven. "Laat mijn ziel leven", dat is immers het gebed van een levendgemaakte ziel. Een dode in zonden en misdaden zal dit niet bidden. Dat is ons natuurlijk beeld. Door eigen schuld hebben we ons verzonken in de driefvoudige dood, de tijdelijke, geestelijke en eeuwige dood. Daarom missen we het ware leven. En het ergste is,

dat we er niet om verlegen zijn. Maar als God een ziel van dood levend maakt, wordt dat anders. Door de opstandingskracht van Christus in zijn hart wordt deze bede geboren: "Laar mijn ziel leven"; "Gun leven aan mijn ziel". Weet u wat dat betekent? Dat de eerste vrucht van het levendmakende werk des Geestes is, dat we leren zien, dat we het ware leven met God missen. Dan bindt de Heere het ware gemis op het hart: God kwijt en geen Borg voor mijn ziel. De eerste vrucht van genade is dan ook, dat we de dood in onszelf gewaar gaan worden. Door eigen schuld ben ik dood in zonden en misdaden. En toch komt er dan door de liefde Gods in het hart uitgestort, een levende betrekking op die dan nog onbekende God. Het hart roept uit tot God Die leeft: "Laat mijn ziel leven" en: "Gun het leven aan mijn ziel".

Dat kan ook niet anders. Want die ziel leert inleven dat het gemis aan het ware leven en dat het bezit aan de driefvoudige dood zijn eigen schuld is. Als God u de schuld thuisbrengt, dan ontdekt Hij aan zonde, gerechtigheid en oordeel. Zo leert u de schuld beleven, maar ook in de hartelijke droefheid naar God bewenen en belijden. En dan leert de Heere Zijn volk ook te komen onder God in de billijking van de eeuwige dood. En toch kan zo'n uitgewerkte ziel het door de levende betrekking op de Heere niet laten om als een onwaardige te smeken: "Laat mijn ziel leven". En wie zijn leven zo niet meer heeft kunnen houden bij zichzelf, die

mag het zoeken en vinden buiten zichzelf in Christus, Die gezegd heeft: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven". Hij is de Bron van het leven. En hoe meer die ziel het oog op Hem mag krijgen, hoe vuriger hij gaat smeken: "Laat mijn ziel leven". Want elke zonde wordt u dan de dood.

Dan blijft het gebed van de levendgemaakte Kerk, want op aarde zijn ze nooit afbekeerd. Daarom is een dagelijkse bekering nodig, want de zonde zorgt er nog zo vaak voor, dat het zo doods en dodig in hun hart gesteld is. Maar dan worden ze wel de zonde en het zondigen moe en verlangen ze naar het ogenblik, dat ze nooit meer hoeven te zondigen en nooit meer zullen zondigen. Om dan God eeuwig groot te maken. Ja, dan verlangen ze met David ook naar het eeuwige leven. Daarom óók smeekt hij: "Laat mijn ziel leven". Het is: "Laat mijn ziel eeuwig leven om bevrijd van de zonde, U groot te maken". Om dan in te leven: "Laat mijn ziel leven, en zij zal U loven". Daartoe heeft de Heere toch in verkiezende liefde gezegd: "Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof verkondigen". En die lof des Heeren wordt toch hun hoogste verlangen. En ja, dat was in de staat der rechtvaardigheid volmaakt. Door de zonde is die lof verstomd en veranderd in een vloek. Maar als God een mens het leven in zijn hart geeft en ze zichzelf leren kennen als eerovers Gods en eerbedoelers van zichzelf, dan wordt het ook hun verlangen: Hoe komt God weer aan Zijn eer in mijn leven?

Want dan gaat het ons met de godsdienst niet meer om de hemel van God, doch om de God van de hemel. Dan willen we met Bileam niet alleen met Gods volk sterven, maar ook met hen leven. En weet u, dan wordt die lof des Heeren in de diepte geboren. Die lof wordt door de tranen heen geboren. Ja, die lof wordt in de verwondering geboren: waarom was het op mij gemunt, daar zovelen gaan verloren? O, dan vallen wij er schoon buiten en krijgt God de eer van Zijn eigen werk. Zijn eer klimt dan uit het stof. Verstaan wij daar iets van? Is het ons om dat ware leven met God te doen geworden? En is het ons om de ere Gods te doen geworden? Christus is het Leven, heeft het leven en geeft het leven. Wie dat leven mist, smeke er om eer het telaat is. Eer dat hij door eigen schuld verzinkt in de eeuwige dood: "Laat mijn ziel leven". Wie dat leven kent, late niet af om te blijven smeken: "Laat mijn ziel leven". Want dat is ook

na ontvangen genade nodig om verlevendigd te worden door de Heere. Want de lof des Heeren wordt hier nog maar zo weinig bedoeld en zo weinig bezongen. Hier is het met een gebroken stem, menigmaal verstikt door de tranen. Maar straks worden de gebroken klanken eeuwig zuivere klanken. "Gij hebt het leven mij geschonken, ik ben niet in den kuil gezonken". Dan vloeit de mond eeuwig over van Gods eer.

Ds. E. Hakvoort

Voor vakantie Vriezenveen

Maart - Oktober
Boederij met erf gelijkvloers

speelmateriaal binnen en
buiten voor groot gezin of
twee kleine gezinnen

bezet week 29 t/m 32
Tel. 0546-563359

- Wij verzorgen begrafenissen in elke woonplaats op de Veluwe en in Flevoland
- Opbaring zowel thuis als in elk gewenst rouwcentrum
- Ongeacht bij welk begrafenisonderzoek (eventueel) is aangesloten
- Dag en nacht bereikbaar
- Geen crematies

Begrafenisverzorging Vos

Aardhuisweg 74
3888 MG Uddel
Tel. 0577 - 401689

Plaats uw

familieberichten

in Bewaar het Pand

Deputaten voor de Evangelisatie van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland zoeken in contact te komen met kandidaten voor de functie van

EVANGELISATIECONSULENT

Functieomschrijving:

De Evangelisatieconsulent maakt de kerken meer bewust van haar missionaire roeping in onze geseculariseerde wereld en dient haar met advies op maat en praktische toerusting voor haar evangelisatietaken. Hij werkt in opdracht van en in samenwerking met Deputaten.

Persoon:

Deputaten zoeken een op de praktijk gericht christen, belijdend lid van de Chr. Geref. Kerken in Ned. die:

- bewogen is met de nood en verlorenheid van mensen
- beschikt over de benodigde theologische en praktische vorming (bij voorkeur als predikant)
- zich in zijn werk laat leiden door Schrift en belijdenis
- ervaring heeft met evangelisatiewerk
- instructie en toerusting kan geven
- in staat is zich goed uit te drukken in woord en geschrift
- in staat is leiding te geven aan medewerkers/vrijwilligers op het Evangelisatie-adviescentrum
- in staat is om in interkerkelijk verband met andere kerken/organisaties van gereformeerd belijden samen te werken
- in zich heeft om anderen tot het evangelisatiewerk te enthousiasmeren
- beschikt over contactuele eigenschappen en organisatietalent
- in Veenendaal of directe omgeving wil wonen
- bereid is mee te werken aan een psychologisch onderzoek

Salariëring geschiedt volgens de daarvoor geldende kerkelijke richtlijnen. Schriftelijke reactie voorzien van een curriculum vitae en drie referenties (van kerkenraad en twee externe relaties) wordt voor 18 mei ingediend bij de secretaris van Deputaten: Ds. J.J. Lof, Luringstraat 39, 9591 BB Oostwedde.

De Stichting Gereformeerd Psychiatrisch Ziekenhuis is een organisatie, die zich in alles wil laten leiden door de Bijbel, het Woord van God, zoals beleden in de gereformeerde belijdenisgeschriften, de drie formulieren van enigheid. De Stichting beheert een door de overheid erkend algemeen psychiatrisch ziekenhuis, "de fontein", met 28 plaatsen voor klinische behandeling en 12 plaatsen voor deeltijdbehandeling te Bosch en Duin en een polikliniek met vestigingen te Bosch en Duin, Zwolle en Dordrecht. De Stichting heeft toestemming voor uitbreiding van de capaciteit tot in totaal 64 behandelplaatsen.

Het Gereformeerd Psychiatrisch Ziekenhuis organiseert een ambtsdragerconferentie:

'Angsten en fobieën'

Samenwerking en afgrenzing tussen pastoraat en hulpverlening.

Spreekers op deze conferentie zijn predikanten en GPZ medewerkers.

De conferentie is bedoeld voor predikanten, ouderlingen en diakenen uit de bij het GPZ betrokken kerkverbanden. Wij nodigen u van harte uit deze conferentie te bezoeken.

Met oog op de organisatie is gewenst dat u zich schriftelijk aanmeldt door onderstaande antwoordstrook in te sturen.

Amersfoort: Van Lodensteincollege op D.V. **zaterdag 8 mei 1999**; Utrechtseweg 228, Amersfoort

Kampen: Pieter Zandt op D.V. **zaterdag 29 mei 1999**; Kamperstraat 1a, Kampen

Dordrecht: Wartburg College, locatie Marnix op D.V. **zaterdag 5 juni 1999**; Maria Montesorillaan 3, Dordrecht

U bent hartelijk welkom; vanaf 9.30 is er ontvangst met koffie.

PROGRAMMA:

10.00 uur:	Opening
10.15 uur:	Lezingen
1.	Pathologie m.b.t. angsten, fobieën (en iets over depressie)
2.	Omgaan met angsten en fobieën in pastoraat
3.	Behandelmogelijkheden GPZ m.b.t. angsten en fobieën
11.30 uur:	Pauze
12.00 uur:	Forumbespreking
12.50 uur:	Terugblik en eindigen
13.00 uur:	Sluiting

Voor eventuele vragen kunt u contact opnemen met het secretariaat GPZ tel. 030 - 6 93 21 14

Hierbij geeft ondergetekende zich op voor de ambtsdragerconferentie in

- 0 Amersfoort: D.V. zaterdag 8 mei 1999;
0 Kampen: D.V. zaterdag 29 mei 1999;
0 Dordrecht: D.V. zaterdag 5 juni 1999;

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Verzenden aan: GPZ
(ambtsdragerconferentie),
Antwoordnummer 5350,
3720 ZD Bilthoven

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer (B.K.G.M.)

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg.

Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer

Telefoon 0294-231145, mevr. J. Meijer.

Terminale zorg nodig?

*Curadomi helpt met thuiszorg vanuit
een christelijke levensovertuiging.*

Curadomi

Organisatie voor thuiszorg

Zorg met een visie.

*Bel tijdens kantooruren (0318) 54 82 65
buiten kantooruren 0900-82 12340 (spoed)*

BKG

Hebt u kraam- of gezinshulp nodig.
bel ons dan:

0318 - 52 77 99

Voor hulpverlening dag en nacht
bereikbaar

Voor inlichtingen niet bellen tussen 16.00 en
19.00 uur. Laat u wel tijd inschrijven!

Texel

Ruim gelegen

6 en 8 pers. bungalows
(3 s.l.k., wasmachine) en

4/6-pers. stacaravans
2 s.l.k., douche).

Bel voor de folder:

*Bungalowpark
De Verrassing,
Oosterend- Texel,
tel. 0222 - 318391*